

Tudi subvencionirane stanarine

V prejšnji številki »Dogovor« je bilo v prilogi objavljeno gradivo za javno razpravo za VI. sejo skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana Center, ki bo 15. aprila ob 9.00 uri v veliki sejni dvorani na Magistratu.

Javna razprava poteka te dni v konferencah delegacij za SIS kakor tudi v Zborih stanovalcev krajevnih skupnosti. Ker razprava še ni povsod zaključena, želimo opozoriti delovne ljudi in občane naše občine, da po delegatskem sistemu oblikujejo v bazi stališča in predloge do navedenega gradiva, tako da bo naša delegatska skupščina resnično sprejemala odločitve in stališča večine.

Stanovanjski pravilnik

Posebno želimo med drugim opozoriti na predlog pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, nad katerimi ima razpolagalno pravico SSS Ljubljana Center. Do sedaj je stanovanjska komisija delala po veljavnem pravilniku iz leta 1969, ki pa je precej tog in neživljenjski za današnje razmere. V predlaganem pravilniku je vzgajenih precej meril iz solidarnosti, bistvo pa je, da se prednostna lista ne bo vlekla v nedogled tako kot doslej, temveč se bodo prispele kompletne vloge ob-

ravnale praviloma štirikrat letno (4. člen).

Dopolnilne volitve

Na zasedanju skupščine bodo delegati na predlog koordinacijsko-kadrovskega odbora OK SZDL Ljubljana Center po predhodnem evidentiranju možnih kandidatov za člane organov SS Ljubljana Center v bazi sami opravili dopolnilne volitve.

Postavlja se vprašanje, da je v predlogu za volitve zastopanih premalo mladih ljudi. V zvezi s tem želimo dati pojasnilo, da so predlagani samo tisti, ki so jih evidentirali delovni ljudje v konferencah delegacij za SIS in občane v zborih stanovalcev krajevnih skupnosti. Ker je bilo evidentiranih premajhno število mladih, so leti tudi v predlogu za volitve slabo zastopani.

Oblikovanje stanarin v letu 1977

Nekateri postavljajo vprašanje, zakaj se na skupščini ne bodo obravnavale stanarine. V zvezi s tem želimo dati naslednje pojasnilo:

Skupščina mesta Ljubljane je na seji 31. 3. 1977 sprejela Odlok o oblikovanju stanarin na območju ljubljanskih občin. Po tem odloku bodo stanarine od 1. 5. 1977 dalje višje za 30%.

Postopek za sprejem odloka pa je letos potekal drugače kot prejšnja leta, ko so stanovanjske skupnosti predlagale občinskimi skupščinam predlog odloka o oblikovanju stanarin.

Stanovanjske skupnosti so v letu 1976 sprejele samoupravne sporazume o osnovah plana za obdobje 1976—1980. V tem samoupravnem sporazumu smo se med drugim zavezali, da bomo postopno prešli na stroškovne stanarine. Prehod na stroškovne stanarine pa je usmerjen s politiko cen in Resolucijo o politiki izvajanja družbenega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1976 do 1980. Zaradi tega sta Skupnost slovenskih občin in zveza stanovanjskih skupnosti priporočila vsem skupščinam občin in Skupščini mesta Ljubljana zvišanje stanarin v letu 1977 za 30%.

Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljana je kot odgovoren izvajalec resolucije in politike cen predlagal Skupščini mesta Ljubljana predlog Odloka o oblikovanju stanarin za leto 1977.

S finančnim planom družbene pomoči pa so zagotovljena sredstva za subvencioniranje stanarin tistim stanovalcem, ki izpolnjujejo pogoje za subvencijo.

STAS OLUP

Kako pozdraviti zdravstvo?

Dosedanje spremljanje realizacije programov na področju zdravstva ni ustrezalo zahtevam, da bi delovni ljudje v zadostni meri samoupravno odločali o tej problematiki. Treba je torej ukrepati ter pristopiti k izdelavi ustrezne metodologije spremljanja realizacije programov. Nujno se je treba dogovoriti, da bi v jesenskem času, s pomočjo strokovnih služb, pripravili osnove in ocene realizacije programov z vidika vloge in funkcije zdravstvene službe ob upoštevanju vseh oblik racionalizacije za večjo učinkovitost. To pa naj bi bil predmet širokih in obsežnih razprav v delegatski bazi.

To je bil le eden izmed osnovnih sklepov seje sekretariata za zdravstvo pri OK SZDL naše občine in izvršnega odbora SIS za zdravstvo Ljubljana-Center, ki je bila v ponedeljek in so na njej med ostalimi razpravljali tudi o problematiki delegatskega sistema na tem področju ter o ocenah gospodarjenja v zdravstvu.

Razprava je pokazala, da je treba glede neposredne menjave dela, v strokovnih službah zdravstva oceniti uspešnost menjave z vidika njene funkcije. Vpra-

šati se je namreč treba, koliko je vplivala menjava dela na učinkovitost zdravstva. Osnovno vprašanje naj bo torej delo delegacije v očeh delovnih ljudi in občanov v TOZD oziroma v krajevnih skupnostih.

»Pomembno je, da se dogovorimo, kako bo delovni človek čim bolj seznanjen o pogojih zdravstvenih uslug. V ta kozarec moramo natočiti čistega vina...« je med ostalimi povedal predsednik sveta za zdravstvo, Stefan Praznik.

Rabimo torej realno predstavitev stanja v zdravstveni službi. Realno predstavitev učinkovitosti novega programa. Čas je, da se srečamo v vprašanju, in na njega tudi odgovorimo, katere naloge čakajo združeno delo.

Kislo jabolko torej. Kislo, to pa je šele prvi grizljaj, če hočemo biti nekoliko slikoviti. Dolga leta smo delali napako za napako, sedaj, ko smo prišli za pravo nit v zapletenem klopčiču pa bo treba vztrajati.

Pred nami je veliko dela. Pripraviti je treba celotno vrsto programov, najbolj pomemben pa je srednjeročni program razvoja in dela. Čakajo nas javne razprave o pripravljenih osnutkih, čakajo nas pogovori, ko bo treba razložiti delovnemu človeku, kam bo šel njegov dinar.

T. PERIC

Sosedska pomoč v praksi

Krajevne skupnosti postajajo vedno bolj pomembne in dobivajo vsak dan nove naloge. Ena takih nalog je tudi takomenovana soseska pomoč. Sosedje ali krajski krajevne skupnosti naj bi pomagali starejšim in oslabelemu občanom, ki ne morejo več opravljati vseh tistih del, ki bi jim omogočala normalno življenje. Tajnik krajevne skupnosti Prule je povedal, da so za neko starejšo žensko iskali pomoč, ki bi jo bili pripravljali tudi plačati, vendar je niso mogli najti. Tako so se odločili, da bodo organizirali to pomoč na prostovoljni bazi.

Obiskali smo Marjana Riglerja, ki stanuje na Karlovski 9, da nam pove, kakšne soseske pomoči je deležen:

»Predlanskim mi je umrla mama. Do takrat je ona skrbeli zame. Bil sem zaposlen kot telefonist, pa so me zaradi boleznih upokojili. Sem sto odstotni invalid in mi je največji problem predstavljal pripravljati kosila. Ker težko hodim, ne morem sam nabavljati vseh tistih stvari, ki bi jih potreboval za kuho, pa tudi kuhati ni enostavno, če človek ne vidi. Lansko leto 19. oktobra so mi začeli nositi kosilo otroci OŠ Prule. Pred tem je to dolžnost opravljala učenka, ki je stanovala v hiši, kasneje pa se je odselila v štepanjsko naselje. Kosila mi nosijo redno, pridejo najkasneje do 13.30, na šoli pa imajo razpored, tako da se učenci menjavajo. Te dni mi prinašajo kosila učenci 8. razreda. So ljubeznivi in prisrčni. Pred dnevi sta dva učenca na vsak način hotela pomiti posodo. Pa to zame ni problem. Zdi se mi, da jo sam pomijem bolje! Prinesejo mi tudi kruh, mleko in sadje iz trgovine, ko

je vrtec zaprt in zato ne morem takrat dobiti kosila. Otroci gredo tudi v zdravstveni dom Prule in potem v lekarno, tako da ne hodim sam po zdravila. Še tega ne smem pozabiti — tudi med počitnicami mi je učenka 8. razreda prinašala hrano. Tako imam rešen moj največji problem.

Ostala dela po stanovanju opravi sam. Imam pralni stroj, stanovanje ogrevam s termo akumulacijsko pečjo, ker z njo ni nobenega dela. Kaj pa si cer delam? Veliko poslušam radio, imam pa tudi magnetofon. Zveza slepih pa mi posoja magnetofonske trakove s posnetki literarnih del. Ponavadi knjige berejo študentje, nekateri bolje, nekateri pa slabše. Najraje poslušam zgodovinske reči.

Sprašujete, če imam kakšno željo? Eno so mi že izpolnili. Lansko leto sem dobil telefon. Tako imam vsaj malo stika s svetom. Včasih je le treba koga poklicati. Eno željo pa še imam — želim si kopalnico. Sedaj se moram umivati v kuhinji, pa je vse mokro potleh. Sosed pod menoj si jo je naredil. Vse instalacije so že spodaj. To bi mi bilo v veliko pomoč. Imam tudi denar in sem pripravljen plačati, le ne vem, kako bi vse to organiziral.

Ko sem odhajala iz tega urejenega in čistega stanovanja, ki pa ima okna, ki gledajo na Karlovsko cesto, zaradi hrupa in izpušnih plinov skoraj vedno zaprta, sem pomislila na to, kako različni smo ljudje. Nekateri so celo življenje brez kakšnega posebnega razloga nezadovoljni, drugi pa se sprijaznijo s tem, kar jim je življenje prineslo in najdejo zadovoljstvo v majhnih, vsakdanjih stvarih.

A. V.

Počitniški dom Komunalnega podjetja Ljubljana v Umagu

OD POČITNIŠKIH DOMOV DO OSTRIH BOJEV

Sončne in senčne strani domov...

Sektor republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za telesno kulturo in rekreacijo je pripravil marca informativni pogovor s predstavniki delovnih organizacij, počitniških skupnosti in občinskih zvez društev prijateljev mladine iz Ljubljane, Maribora, Nove Gorice, Hrastnika, Zagorja, Gornje Radgone in nekaterih drugih občin, ki imajo svoje počitniške domove na območju občine Buje (dosedanje občine Buje, Umag in Novigrad). Do srečanja je prišlo zaradi nevzdržnih razmer pri vzdrževanju in razširitvi počitniških naselij in domov, namenjenih za letni oddih delavcev in njihovih družin, naselij, s katerimi že vrsto let upravljajo ta podjetja, počitniške skupnosti in občinske zveze prijateljev mladine. Njihova problematika je postala zlasti pereča v zadnjem času, ko je dobila občina Buje nov urbanistični načrt, ki je upravičeno povzročil med upravljalci naselij in domov precej hude krvi, saj se bodo morali — če se stvari ne bodo čimprej uredile — že v kratkem preseliti s sedanjih lokacij tudi nekaj kilometrov od morja!

Tako kot je bilo lani, ne sme biti več

Na pogovoru — iz Centra so sodelovali predstavniki RSNZ, Cestnega podjetja, SGP Slovenija ceste, Združenih PTT organizacij Slovenije, podjetja PAP, Komunalnega podjetja in nekaterih drugih — je bilo slišati vrsto očitkov na račun nemočnega odnosa bujske občine in njenih služb (predvsem mislimo pri tem inšpekcijske službe) do lastnikov oziroma upravljavcev počitniških naselij in domov, ki z nekaterimi redkimi izjemami »gostujejo« na območju Buj, Umaga in Novigrada že več kot 20 let.

To, kar se je dogajalo zadnje leto in tudi prej, je po besedah predstavnikov delovnih organizacij, med njimi večinoma tudi tistih iz Centra, preseglo vse meje. Ne samo, da so občinski močje v Bujah za razliko od prejšnjih let docela spremenili svoj odnos do upravljavcev počitniških naselij in domov, marveč jih skušajo v njihovih težnjah, da bi z razširitvami sedanjih zmogljivosti omogočili organizirano preživljanje letnih dopustov čimvečjemu številu delav-

cev in njihovih družinskih članov, onemogočiti, kjer se da.

So to inšpektorji

Znani so primeri, da inšpekcijske službe kljub urejenosti objektov iščejo »dlako v jajcu«, saj se večkrat dogaja, da pregledujejo poslovanje v domovih celo v poznih nočnih urah in skušajo inšpektorji z nemogočim odnosom do vodilnih delavcev v naseljih in domovih še bolj razburiti duhove. Ko pa prihajajo na bujsko občino prošnje za lokacijska dovoljenja za razširitev zmogljivosti, ostajajo občinski močje bolj ali manj gluhi. Take usode ne doživljajo zgolj upravljavci delavskih počitniških domov in naselij, pač pa v dobri meri tudi lastniki mladinskih letovišč (zgovoren primer počitniški dom občinske ZPM Moste-Polje v Zabrati), saj jim občina ne dovoli niti najmanjše adaptacije, kaj šele razširitev zmogljivosti.

Iz Centra naj omenimo samo primer SGP Slovenija ceste. Na pogovoru je predstavnik te delovne organizacije med drugim povedal, da spričo takega

odnosa bujske občine do upravljavcev počitniških domov in naselij, postaja pri njih čedalje bolj pereč problem organiziranja preživljanja letnega oddiha 3000 delavcev in njihovih družin, ki dobiva po nesprejemljivi odločitvi omenjene občine, da z novim urbanističnim načrtom »napravi slednjič red«, neslutene razsežnosti. »Kako naj potem omogočimo organiziran, predvsem pa cenen dopust tolikšnemu številu delavcev«, se je vprašal predstavnik SGP Slovenije ceste, »ko občina Buje očitno čedalje bolj »navija« za gradnjo komercialnih turističnih objektov, za tiste, ki smo bili pred 10, 15 ali 20 leti v Bujah, Umagu, Novigradu in drugod sprejeti odprtih rok, pa nočejo več slišati...«

Prostovoljnega dela ni moč pozabiti

Tovariši iz bujske občine brez dvoma namerno ali nenaumno pozabljajo na dejstvo, da so delovne organizacije, ne samo iz Centra, ampak tudi iz drugih slovenskih občin, gradile pred leti svoje počitniške domove s prostovoljnim delom in da so njihovi delavci opra-

vili nekaj tisoč udarniških ur zato, da bi vsake poletje prihajali tja s svojimi družinskimi člani na zaslužen dopust. Danes, po tolikih letih, ko so naši domovi v občini Buje dobili domovinsko pravico, pa jih skušajo za vsako ceno odriniti celo nekaj kilometrov stran od morja, bržčas zato, da bi do njihovih zemljišč prišli tisti, ki ne bi veliko sprasevali za ceno!

Pa vendar je to le en del senčnih strani počitniških domov in naselij. K tistim sončnim velja pripisati, da smo dobili z leti veliko število domov, s katerimi upravljajo delovne organizacije in da je interes zanje spričo visokih cen v hotelskih objektih, ki jih delavcev že ne prenese, iz leta v leto večji.

Ne bi se želeli spuščati v vzroke, zakaj domovi še zmerom niso zasedeni tako, kot smo pričakovali, vendar bi želeli poleg kratke počitniške sezone, ki pesti mnoge domove (tudi tisti iz Centra niso izjema) opozoriti še na nekaj.

Spričo razdrobljenosti, majhnih zmogljivosti in nekaterih improviziranih rešitev so domovi, verjeli ali ne, še vedno dragi!